

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1542/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****w sprawie procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 23 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 przewiduje możliwość przyjęcia szczegółowych przepisów dotyczących ustanowienia struktur administracyjnych i technicznych koniecznych do zapewnienia odpowiedniej kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (2) W celu zapewnienia uczciwej konkurencji właściwe jest wprowadzenie zharmonizowanych procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka.
- (3) Procedury wyładunku i ważenia zostały opracowane w latach 2002–2005 w ścisłej współpracy między Wspólnotą, Norwegią i Wyspami Owczymi i zostały wprowadzone do prawodawstwa wspólnotowego, już na etapie opracowywania, jako przejściowe środki techniczne i kontrolne w rozporządzeniu Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającym wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽²⁾.
- (4) Aby umożliwić odpowiednią kontrolę i inspekcję wyładunków śledzia, makreli i ostroboka dokonywanych przez statki Wspólnoty, wyładunki powinny być możliwe jedynie w wyznaczonych portach we Wspólnocie lub w krajach trzecich, które przy wyładunkach i ważeniu tych gatunków stosują system podobny do systemu stosowanego we Wspólnocie.

- (5) Aby zwiększyć dokładność informacji rejestrowanych w dzienniku połowowym, konieczne jest wprowadzenie pewnych wyjątków do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽³⁾. W celu zachowania jasności należy zaznaczyć, że niektóre wymogi niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie dodatkowo do wymogów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽⁴⁾.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wyładunków śledzia (*Clupea harengus*), makreli (*Scomber scombrus*) oraz ostroboka (*Trachurus* spp.) lub ich kombinacji w ilości przekraczającej 10 ton na jeden wyładunek, dokonywanych przez statki rybackie Wspólnoty i krajów trzecich we Wspólnocie lub przez statki rybackie Wspólnoty w krajach trzecich, które to ryby złowiono:

- a) w przypadku śledzia w obszarach ICES⁽⁵⁾ I, II, IIIa, IV, Vb, VI oraz VII;
- b) w przypadku makreli i ostroboka w obszarach ICES IIa, IIIa, IV, VI oraz VII.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11).

⁽⁵⁾ Międzynarodowa Rada Badań Morza zgodnie z definicją w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 448/2005 (Dz.U. L 74 z 19.3.2005, str. 5)).

Artykuł 2

Wyznaczone porty

1. Zakazuje się wyładunków śledzia, makreli lub ostroboka poza portami wyznaczonymi przez państwa członkowskie lub kraje trzecie, które zawarły porozumienia ze Wspólnotą dotyczące wyładunku tych gatunków ryb.

2. Każde państwo członkowskie, którego to dotyczy, przekazuje Komisji wykaz wyznaczonych portów, w których mogą mieć miejsce wyładunki śledzia, makreli i ostroboka. Informuje ono również Komisję o procedurach inspekcji i nadzoru stosowanych w tych portach, jak również o warunkach dotyczących rejestracji oraz sprawozdawczości w odniesieniu do ilości każdego z tych gatunków w każdym wyładunku.

3. Każde z państw członkowskich, którego to dotyczy, przekazuje Komisji wszelkie zmiany w wykazie portów oraz w procedurach inspekcji i nadzoru, o których mowa w ust. 2, na co najmniej 15 dni przed ich wejściem w życie.

4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, jak również wykaz portów wyznaczonych przez kraje trzecie wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim.

5. Komisja i państwo członkowskie, którego to dotyczy, publikuje wykaz wyznaczonych portów oraz zmiany w tym wykazie na swoich stronach internetowych.

ROZDZIAŁ II

WYŁADUNKI WE WSPÓLNOCIE

Artykuł 3

Wejście do portu

1. Kapitan statku rybackiego lub jego przedstawiciel powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma zostać dokonany wyładunek, co najmniej na cztery godziny przed wejściem do danego portu wyładunku o:

- a) porcie, do którego ma wpłynąć statek, nazwie statku i jego numerze rejestracyjnym;
- b) przewidywanej godzinie przybycia do portu;
- c) ilościach, liczonych w kilogramach żywej masy w podziale na gatunki, zatrzymanych na statku;

d) obszarze, na którym dokonano połowu, zgodnie z art. 10 lit. d).

2. Państwo członkowskie może ustalić krótszy okres powiadomienia niż okres określony w ust. 1. W takim przypadku państwo członkowskie informuje o tym Komisję 15 dni przed wejściem w życie takiego ustalenia. Komisja i państwa członkowskie, których to dotyczy, zamieszczają odnośną informację na swoich stronach internetowych.

Artykuł 4

Wyładunek

Właściwe organy państwa członkowskiego, którego to dotyczy, wymagają uzyskania zezwolenia na rozpoczęcie wyładunku. Jeżeli wyładunek został przerwany, wymagane jest zezwolenie na jego wznowienie.

Artykuł 5

Dziennik połowowy

1. W drodze odstępstwa od przepisów pkt 4.2 załącznika IV do rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 kapitan statku rybackiego przedkłada, niezwłocznie po przybyciu do portu, odpowiednią stronę lub strony dziennika połowowego właściwym organom w porcie wyładunku.

2. Ilości zatrzymane na statku, zgłoszone przez wyładunkiem zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c), są równe ilościom zapisanym w dzienniku połowowym po zakończeniu wyładunku.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 dopuszczalny margines tolerancji w szacowaniu ilości, w kilogramach wpisanych do dziennika połowowego, ryb zatrzymanych na statku wynosi 10 %.

Artykuł 6

Ważenie świeżych ryb

1. Wszyscy nabywcy kupujący świeże ryby gwarantują, że wszystkie otrzymane ilości są ważone z wykorzystaniem systemów zatwierdzonych przez właściwe organy. Ważenie przeprowadza się przed sortowaniem, przetworzeniem, przechowywaniem, transportem z portu wyładunku lub odsprzedają ryb. Wartość, będąca rezultatem ważenia, służy do wypełnienia deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży oraz deklaracji przejęcia.

2. Przy obliczaniu masy wszelkie odliczenia dotyczące wody nie przekraczają 2 %.

Artykuł 7

Ważenie świeżych ryb po transporcie

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na ważenie świeżych ryb po transporcie z portu wyładunku, pod warunkiem że ryby te nie zostały zważone przy wyładunku i są transportowane do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego znajdującego się w odległości nie większej niż 100 metrów od portu wyładunku.

2. Można zezwolić na ważenie świeżych ryb po transporcie, jak przewidziano w ust. 1, jedynie jeśli:

- a) zapewniona jest obecność inspektora w pojeździe do transportu ryb, od miejsca wyładunku do miejsca ważenia ryb; lub
- b) właściwe organy miejsca wyładunku wydały zezwolenie na transport.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2 lit. b), podlega następującym warunkom:

- a) bezpośrednio przed opuszczeniem przez pojazd do transportu ryb portu wyładunku nabywca lub jego przedstawiciel musi dostarczyć właściwym organom pisemną deklarację zawierającą informację o gatunku ryb oraz nazwie statku, z którego zostały one wyładowane, niepowtarzalny numer rejestracyjny pojazdu do transportu ryb, jak również szczegółowe informacje dotyczące miejsca przeznaczenia, w którym ryby zostaną zważone; oraz deklaracja musi zawierać datę i godzinę oraz przewidywaną godzinę przybycia tego pojazdu do miejsca przeznaczenia;
- b) kierowca musi przechowywać kopię deklaracji przewidzianej w lit. a) podczas transportu ryb, a na miejscu przeznaczenia przekazać ją odbiorcy ryb.

Artykuł 8

Urządzenia do ważenia świeżych ryb wykorzystywane publicznie

W przypadku kiedy wykorzystywane są publicznie urządzenia do ważenia, strona ważąca ryby wystawia nabywcy dowód ważenia wskazujący datę i godzinę ważenia oraz numer rejestracyjny pojazdu do transportu ryb. Kopię dowodu ważenia dołącza się do dokumentu sprzedaży lub deklaracji przejęcia.

Artykuł 9

Prywatne urządzenia do ważenia świeżych ryb

1. W przypadku kiedy wykorzystywane są prywatne urządzenia do ważenia, zastosowanie mają przepisy niniejszego artykułu.

2. System ważenia jest zatwierdzony, poddany kalibracji i zaplombowany przez właściwe organy.

3. Dla każdego systemu ważenia strona ważąca ryby prowadzi oprawiony dziennik ważenia z numeracją stron („dziennik ważenia”), w którym wskazane są:

- a) nazwa i numer rejestracyjny statku, z którego ryby zostały wyładowane;
- b) numery rejestracyjne pojazdów do transportu ryb, w przypadkach gdy ryby były przed ważeniem transportowane z portu wyładunku zgodnie z art. 7. Każdy ładunek pojazdu do transportu ryb jest ważony i rejestrowany oddzielnie;
- c) gatunki ryb;
- d) masa każdego wyładunku;
- e) data i godzina początku i końca ważenia.

4. Jeżeli ważenie odbywa się w systemie przenośnika taśmowego, należy zainstalować dobrze widoczny licznik, który rejestruje całkowitą masę. W dzienniku ważenia odnotowuje się odczyt licznika na początku ważenia oraz łączną masę. W dzienniku ważenia odnotowuje się każde wykorzystanie systemu ważenia.

Artykuł 10

Etykietowanie mrożonych ryb

Statki mogą dokonywać wyładunku ryb mrożonych jedynie, jeżeli można je zidentyfikować przy pomocy czytelnej etykiety lub pieczęci. Na etykiecie lub pieczęci, którą umieszcza się na każdej skrzyni lub bloku mrożonych ryb, wskazane są:

- a) nazwa lub numer rejestracyjny statku, który dokonał połowu;
- b) gatunek;
- c) data produkcji;
- d) obszar, na którym dokonano połowu; obszar odnosi się do podobzaru i rejonu lub podrejonu, na którym zgodnie z prawem wspólnotowym wymagane są ograniczenia połowowe.

*Artykuł 11***Ważenie mrożonych ryb**

1. Wszyscy nabywcy lub posiadacze mrożonych ryb zapewniają ważenie wyładowanych ilości przed ich przetworzeniem, przechowywaniem, transportem z portu wyładunku lub odsprzedażą. Masę mrożonych ryb wyładowanych w skrzyniach określa się w podziale na gatunki poprzez pomnożenie całkowitej liczby skrzyń przez średnią masę netto skrzyni obliczoną zgodnie z metodą określoną w załączniku.

2. Strona ważąca ryby prowadzi ewidencję dotyczącą każdego wyładunku, w której wskazane są:

- a) nazwa i numer rejestracyjny statku, z którego ryby zostały wyładowane;
- b) gatunki wyładowanych ryb;
- c) wielkość partii i próbka palet w podziale na gatunki zgodnie z przepisami pkt 1 załącznika;
- d) masa każdej palety w próbce i średnia masa palet;
- e) liczba skrzyń na każdej paletce w próbce;
- f) masa tara skrzyni, jeżeli różni się od masy tara określonej w pkt 4 załącznika;
- g) średnia masa pustej palety zgodnie z przepisami pkt 3 lit. b) załącznika;
- h) średnia masa skrzyni w podziale na gatunki.

3. Dane otrzymane z ważenia wykorzystuje się przy wypełnianiu deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży oraz deklaracji przejęcia.

*Artykuł 12***Przechowywanie dokumentów ważenia**

Dziennik ważenia oraz ewidencja przewidziane w art. 9 ust. 3 i art. 11 ust. 2 oraz kopie pisemnych deklaracji przewidziane w art. 7 ust. 3 lit. b) przechowuje się przez sześć lat.

*Artykuł 13***Dokument sprzedaży oraz deklaracja przejęcia**

Oprócz przepisów art. 9 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 przetwórca, odbiorca lub nabywca wszelkich wyła-

dowanych ryb przedkłada właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego na ich żądanie, lecz w każdym przypadku nie później niż 48 godzin po zakończeniu ważenia, kopię dokumentu sprzedaży lub deklaracji przejęcia.

*Artykuł 14***Dostęp właściwych organów**

Właściwe organy mają zawsze pełny dostęp do systemu ważenia, dzienników ważenia, pisemnych deklaracji i wszystkich obiektów, w których ryby są przetwarzane i przechowywane.

*Artykuł 15***Kontrole krzyżowe**

Właściwe organy przeprowadzają administracyjne kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków dotyczące:

- 1) ilości według gatunków wskazanych we wcześniejszym zawiadomieniu o wyładunku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), oraz ilości odnotowanych w dzienniku połowowym statku;
- 2) ilości według gatunków odnotowanych w dzienniku połowowym statku oraz ilości odnotowanych w deklaracji wyładunkowej;
- 3) ilości według gatunków odnotowanych w deklaracji wyładunkowej oraz ilości odnotowanych w deklaracji przejęcia lub dokumencie sprzedaży;
- 4) obszaru połowu odnotowanego w dzienniku połowowym statku oraz danych VMS dla danego statku.

*Artykuł 16***Pełna inspekcja**

1. Właściwe organy państwa członkowskiego gwarantują, aby co najmniej 15 % ilości wyładowanych ryb i co najmniej 10 % wyładunków ryb poddano pełnej inspekcji. Inspekcje przeprowadza się zgodnie z przepisami ustępów 2, 3 i 4.

2. Ważenie połowu dokonanego przez dany statek jest monitorowane w podziale na gatunki. W przypadku statków przepompowujących ryby na brzeg monitoruje się ważenie całego wyładunku. W przypadku wyładunku ryb mrożonych liczone są wszystkie skrzynie i monitorowana jest metoda obliczenia średniej masy netto skrzyń przewidziana w załączniku.

3. Oprócz danych, o których mowa w art. 15, kontroli krzyżowej poddawane są następujące dane:

- a) ilości według gatunków odnotowane w dziennikach ważenia oraz ilości według gatunków odnotowane w deklaracji przejęcia lub dokumencie sprzedaży;
- b) pisemne deklaracje otrzymane przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a) oraz pisemne deklaracje przechowywane przez odbiorcę ryb zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. b);
- c) numery rejestracyjne pojazdów do transportu ryb odnotowane w dzienniku ważenia zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. b) oraz numery odnotowane w pisemnych deklaracjach przewidzianych w art. 7 ust. 3 lit. a).

4. Należy dokonać weryfikacji potwierdzającej, że po zakończeniu rozładunku na statku nie znajdują się ryby.

Artykuł 17

Dokumentacja kontroli

Wszystkie kontrole objęte art. 16 są udokumentowane. Dokumentacja ta przechowywana jest przez sześć lat.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Metoda obliczania średniej masy netto skrzyń lub bloków mrożonych ryb

1. Średnią masę skrzyni określa się dla każdego gatunku przy zastosowaniu planu pobierania próbek określonego w poniższej tabeli. Próbka palet jest wybierana losowo.

Plan pobierania próbek

Wielkość partii (liczba skrzyń)	Wielkość próby (liczba palet × 52 skrzynie)
5 000 lub mniej	3
5 001–10 000	4
10 001–15 000	5
15 001–20 000	6
20 001–30 000	7
30 001–50 000	8
powyżej 50 000	9

2. Wazona jest każda paleta skrzyń w próbie. Całkowitą masę brutto wszystkich palet w próbie dzieli się przez całkowitą liczbę palet w próbie w celu uzyskania średniej masy brutto palety dla danego gatunku.
3. Aby uzyskać masę netto skrzyni dla danego gatunku, dokonuje się następujących odliczeń od średniej masy brutto palety, o której mowa w pkt 2:
 - a) odliczenia średniej masy tara skrzyni odpowiadającej wadze lodu i kartonu, plastiku lub innego opakowania pomnożonej przez liczbę skrzyń na palecie;
 - b) odliczenia średniej masy dziewięciu pustych palet wykorzystanych przy rozładunku.Masa netto palety dla danego gatunku będąca wynikiem tych obliczeń jest następnie dzielona przez liczbę skrzyń na palecie.
4. Masa tara skrzyni, o której mowa w pkt 3 lit. a), wynosi 1,5 kg. Państwo członkowskie może stosować inną masę tara skrzyni pod warunkiem przedstawienia metody pobierania próbek oraz wszelkich zmian tej metody do zatwierdzenia Komisji.